

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Hiszpania) w dniu 14 października 2022 r. – XXX/Randstad Empleo SA, Serveo Servicios SA, Axa Seguros Generales SA de Seguros y Reaseguros

(Sprawa C-649/22)

(2023/C 112/18)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: XXX

Strona pozwana: Randstad Empleo SA, Serveo Servicios SA, Axa Seguros Generales SA de Seguros y Reaseguros

Pytania prejudycjalne

Czy art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 2 TUE oraz art. 3 ust. 1 lit. f) i art. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/104⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie dokonywanej w orzecznictwie wykładni uregulowania hiszpańskiego wykluczającej z zakresu pojęcia „podstawowych warunków pracy i zatrudnienia” odszkodowanie należne pracownikowi tymczasowemu, którego umowa o pracę została rozwiązana wskutek uznania go za trwale i całkowicie niezdolnego do dotychczas wykonywanej pracy z powodu wypadku przy pracy, któremu uległ w przedsiębiorstwie użytkownika, w którym wykonywał pracę?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/104/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie pracy tymczasowej (Dz.U. 2008, L 327, s. 9).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social nº 1 de Sevilla (Hiszpania) w dniu 27 października 2022 r. – CCC/Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Sprawa C-673/22)

(2023/C 112/19)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social nº1 de Sevilla

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CCC

Druga strona postępowania: Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Pytania prejudycjalne

Juzgado de lo Social nº 1 de Sevilla (sąd ds. socjalnych w Sewilli) postanawia:

Zgodnie z art. 267 TFUE skierować do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej następujące pytania prejudycjalne dotyczące wykładni art. 5 i motywu 37 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1158 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym rodziców i opiekunów oraz uchylającej dyrektywę Rady 2010/18/UE⁽¹⁾:

- i) Czy pominięcie przez ustawodawcę hiszpańskiego w art. 48 ust. 2 Texto Refundido de la Ley del Estatuto de los Trabajadores [kodeksu pracy] i w art. 177, 178 i 179 Texto Refundido de la Ley General de la Seguridad Social [powszechnej ustawy o zabezpieczeniu społecznym] uregulowania, które wymagałyby dokonania oceny konkretnych potrzeb rodziców samotnie wychowujących dzieci w zakresie równowagi między życiem zawodowym i prywatnym, co wpływałoby na okres sprawowania opieki nad noworodkiem w porównaniu z dzieckiem urodzonym w rodzinie pełnej, w której oboje rodzice mają ewentualne prawo dostępu do płatnego zwolnienia od pracy, w przypadku spełnienia obu warunków dostępu do świadczeń z zabezpieczenia społecznego, jest zgodne z dyrektywą, która wprowadza wymóg szczególnej oceny, między innymi, faktu urodzenia dziecka przez rodzica samotnie wychowującego dziecko w celu określenia warunków dostępu do urlopu rodzicielskiego i szczegółowych zasad udzielenia tego urlopu?
- ii) Czy przesłanki korzystania z urlopu od pracy z powodu urodzenia dziecka, warunki dostępu do świadczenia pieniężnego z zabezpieczenia społecznego oraz zasady korzystania z urlopu rodzicielskiego, w szczególności ewentualne przedłużenie okresu urlopu rodzicielskiego w przypadku braku innego rodzica niż matka biologiczna sprawująca opiekę nad dzieckiem, powinny być, gdy nie istnieje szczególne uregulowanie tej kwestii przez ustawodawcę hiszpańskiego, interpretowane w sposób elastyczny na podstawie przepisów prawa Unii?

(¹) Dz.U. 2019, L 188, s. 79.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Alicante (Hiszpania) w dniu 7 listopada 2022 r. – Julieta, Rogelio/Agencia Estatal de la Administración Tributaria

(Sprawa C-687/22)

(2023/C 112/20)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Alicante

Strony w postępowaniu głównym

Strony wnoszące apelację: Julieta, Rogelio

Druga strona postępowania: Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Pytania prejudycjalne

- i) Czy zasadę wykładni zgodnej z art. 23 ust. 4 dyrektywy (¹) można zastosować, w przypadku gdy okoliczności faktyczne (jak ma to miejsce w niniejszej sprawie, biorąc pod uwagę datę złożenia wniosku o umorzenie zobowiązań) zaistniały w okresie pomiędzy wejściem w życie tej dyrektywy a upływem terminu jej transpozycji, a mające zastosowanie przepisy krajowe [tekst jednolity Ley Concursal (ustawy prawo upadłościowe) w brzmieniu nadanym przez Real Decreto Legislativo (królewski dekret ustawodawczy) 1/20] nie są przepisami transponującymi dyrektywę (ustawa 16/22)?
- ii) Czy przepisy krajowe, takie jak przepisy hiszpańskie w brzmieniu przewidzianym w tekście jednolitym Ley Concursal [ustawy prawo upadłościowe w brzmieniu nadanym przez Real Decreto Legislativo (królewski dekret ustawodawczy) 1/20], które nie zawierają żadnego uzasadnienia dla wyłączenia wierzytelności publicznoprawnej z umorzenia niezaspokojonych zobowiązań, są zgodne z art. 23 ust. 4 dyrektywy i z jej podstawowymi zasadami dotyczącymi umorzenia długów? Czy przepisy te, w zakresie, w jakim wyłączają wierzytelność publicznoprawną z umorzenia i są pozbawione należytego uzasadnienia, uniemożliwiają osiągnięcie celów określonych w tej dyrektywie lub zagrażają ich osiągnięciu?